

РЕШЕНИЕ

№ 12633

гр. София, 23.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4716** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 327, ал. 2 от ЗСВ. Подадена е жалба от Х. К. Х.- Б. срещу Заповед № РД-08-3322/25.04.2024г. на Председателя на СГС, с която на основание чл. 327 ЗСВ и чл. 86, ал. 1, вр. чл. 88 от ЗСВ, ѝ е обърнато внимание за извършено нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ, т. 3 от Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в районните, окръжните, административните и специализираните съдилища и т. 1 от Раздел I от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и заместване на съдии в Наказателно отделение на Софийски градски съд по НОХД 3038/2022г. на СГС, НО, 31 състав.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на мярката. Жалбоподателката счита, че не е извършила вмененото ѝ нарушение. Изразява становище, че делото неправилно ѝ е разпределено и съдебният състав издавайки акт, с който е изпратил делото на съдия И. Х., който е водил производството до закриване на Специализирания наказателен съд на 28.07.2024г. и е назначен за съдия в СГС след тази дата е в изпълнение на законовите ѝ задължения. Счита, че след като по делото е налице акт за случайно разпределение на съдия Х. и същият е преназначен в СГС след закриване на СНС не е имало основание за преразпределяне на делото, а същото е следвало да му се изпрати.

В съдебно заседание пред АССГ жалбоподателката лично и чрез процесуалния си представител, както и в представени писмени бележки, поддържа жалбата си и иска отмяна на акта.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и иска потвърждение на обжалвания акт, на основанията, посочени в него.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери следното:

Фактите по делото, описани в оспорения акт, не са спорни и се установяват непротиворечиво от доказателствата, а именно:

Със Заповед РД-08-9062 от 22.12.2023 г. на председателя на СГС е образувано производство по чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт срещу Съдия Х. К. - председател на 31 състав в Наказателно отделение на Софийски градски съд и съдия И. Х., председател на 16 състав в Наказателно отделение на Софийски градски съд за извършено нарушение на чл. 9, ал. 1 от Закона за съдебната власт, т. 3 от Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в районните, окръжните, административните, военните, апелативните и специализираните съдилища и т.1 от Раздел I от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и за заместване на съдии в Наказателно отделение на Софийски Градски съд, утвърдени със Заповед № 966 от 24.03.2016 г. на председателя на СГС, по отношение на НОХД № 3038/2022 г. по описа на СГС, НО, 31 състав.

С цитираната заповед е предоставена възможност на съдия Х. К. и съдия И. Х. в определен срок да дадат писмени обяснения във връзка с производството. На 08.01.2024 г. съдия Х. К. е депозирала обяснения с вх. № ДЗ-8/08.01.2024 г.

От председателя на СГС е извършена е преценка на писмени документи. Установено е следното: С протоколно определение от 27.09.2023 г. по НОХД № 3038/2022 г., по описа на СГС, НО, 31 състав, в състав - председател Х. К. и съдебни заседатели С. К. и С. К., съдът не е дал ход на делото в насрочено разпоредително заседание и го е изпратил за разглеждане по компетентност на СГС, НО, 16 състав. Съдът е посочил, че това определение е окончателно и не подлежи на обжалване или протест. Впоследствие, делото без да е преразпределяно от председателя или зам. председателя на СГС и ръководител на Наказателно отделение е прието за разглеждане от съдия И. Х. - председател на СГС, НО, 16 състав. Подадена е молба на адв. М., защитник на подсъдимия Б. А. В., с възражение, че делото не следва да се гледа от този съдия – докладчик - И. Х.. С разпореждане на 03.10.2023 г. той разгледал тази жалба и я е върнал като недопустима. Това разпореждане е обжалвано пред Апелативен съд - С., 4-ти наказателен състав, който не я е уважил. В мотивите си въззивният съд е посочил, че за него е неясно по какъв начин делото е разпределено повторно, без административна санкция на председателя или заместник-председателя и без да е налице отвод на определения по реда на случайното разпределение съдия-докладчик и че по този начин се получава като краен резултат възможност всеки съдия от съда да откаже разглеждане на възложеното му по предвидения от закона ред дело и да го възложи на друг съдия, което се явява процесуално недопустимо.

На база тези факти председателят на СГС приема, че съдиите от Наказателно отделение са извършили действие, което накърнява престижа на съдебната власт и представлява неизпълнение на служебно задължение, доколкото съдия К. не е прекратила производството пред себе си, респективно не се е отвела от разглеждане на делото и по същество не е изпратила делото за преразпределение на Председателя на СГС или на заместник-председателя на СГС, а от своя страна съдия И. Х. е приел да разгледа дело, което не му е разпределено по надлежен ред, съобразно

изискванията на чл. 9, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Излага мотиви, че в случая двамата съдии-докладчици с действията си са извършили разпределение, свързано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от Закона за съдебната власт, който гласи: „разпределението на делата в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор, чрез равномерно електронно разпределение, вр. т. 3 от Единната методика, в която изрично е посочено, че компетентни да извършват случайното разпределение на делата са административните ръководители на органите на съдебната власт или други съдии, на които изрично е възложено това със заповед. Сочи се, че такова правомощие в СГС е дадено на съдия А. и съдия М. М., извън случаите на дежурство - т. 1 от Раздел 1 от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и за заместване на съдии в Наказателно отделение на Софийски градски съд.

В акта са обсъдени обясненията на съдия Х. К.. Направен е извод, че тя по същество не отрича изложената фактология, а е посочила, че във връзка с разпоредбите на § 49, 50 и 52 от ЗИДЗСВ (ДВ, бр. 32/26.04.2022 г., в сила от 20.07.2022 г.) делото е следвало да бъде разгледано от първоначално определения докладчик - съдия И. Х., както и че по сигнал на единия защитник по делото - адв. М. Л., е извършена проверка от Инспектората към Висшия съдебен съвет, който е излязъл с заключение е спазен принципа за неизменност на състава и няма нарушение при случайното разпределение на делото.

Доводите са отхвърлени с мотив, че ако съдията е приела, че не следва да разглежда делото, а същото следва да се разпредели на 16-ти състав на Софийски градски съд, то е следвало да се отведе от по-нататъшното разглеждане, да прекрати производството пред себе си и да го изпрати на председателя, респективно на заместник-председателя на Софийски градски съд по компетентност, които са имали правомощията, предвидения в чл. 9 от ЗСВ да определят нов докладчик, включително и да го и да разпределят на предходния.

Прието е, че съдия Х. К. не е имала правото да изпраща делото на съдия Х., нито той е имал право да го приема за разглеждане, без да е налице намеса от страна на ръководител или негов заместник. Посочено е, че това е изрично изтъкнато и в цитираното определение на Апелативен съд - С., 4-ти наказателен състав. Приема се, че е налице е нарушение по чл. 9, ал. 1 Закона за съдебната власт, т. 3 от Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в окръжните, административните, военните, апелативните и специализираните съдилища и т. 1 от Раздел I от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и за заместване на съдии в Наказателно отделение по НОХД 13038/2022 г. по описа на Софийски градски съд - не било налице случайно разпределение така, както било предвидено в посочените разпоредби и съответно по тази причина нямало и приложен протокол за такова разпределение по делото. Това е оценено като недопустимо - съдиите в рамките на един орган на съдебната власт да си прехвърлят помежду си вече разпределените им дела и да ги разглеждат, без това да се е случило по официален ред.

Описаните в акта факти се установяват непротиворечиво от доказателствата по делото. В допълнение към тях съдът констатира допълнителни обстоятелства, които не са намерил описание, но са от значение за правилното решаване на делото, а именно:

В определението от 27.09.2023г., с което съденият състав, председателстван от

жалбоподателката, е изпратил делото на 16-ти състав на СГС, са изложени подробни съображения защо делото не следва да се разглежда от съдебния състав на К.-Б., а от председателствания от съдия И. Х.. Съдебният състав е посочил, че делото е гледано в Специализирания наказателен съд до закриването му през 2022г. под № НОХД 1335/2014г. С протокол от 06.10.2014г. за докладчик е избран съдията И. Х.. Описани са множество съдебни заседания в периода от образуване на делото до 10.11.2021г., когато поради смърт на съдебен заседател е констатирано, че делото следва да започне отначало и е насрочено разпоредително заседание. Сочи се, че е било проведено разпоредително заседание, което е започнало на 02.03.2022г., продължило е на в ОСЗ на 01.04.2022г. и на 12.04.2022г., когато съдебният състав е констатирал, че СНС е компетентен да разгледа делото и е дал възможност на прокурора да отстрани пороци по обв. акт. Сочи се, че впоследствие в ОСЗ през м. Юни 2022г. са провеждани съдебни заседания от съдебния състав, председателстван от съдия Х., като са налице произнасяния по мерки за неотклонение. Посочено е, че с определение от 21.07.2022г. АСНС е отменил определение на СНС във връзка с разпоредителното заседание и е върнал делото за провеждане на ново разпоредително заседание. Сочи се, че към влизане в сила на ЗИДЗСВ, с който е закрит Специализирания наказателен съд делото е било висящо и се е намирало в АСНС/закрити съгласно параграф 43 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ / ДВ, бр. 32/26.04.2022 г, влязъл в сила на 28.07.2022 г./ Изложени са мотиви, че в случая са били неприложими правилата на параграф 50 на ПЗР на ЗИД ЗСВ, а напротив, били са приложими правилата на §52 ПЗР на ЗИД ЗСВ, които уреждат подсъдността на делата пред АСНС, към момента на закриване на Специализираните съдилища. Съдебният състав се позовава се на Определение 329 от 13. 07. 2023г. по ЧНД 545/2023г. на ВКС, НК. В това определение се сочи, че параграф 50 на ПЗР на ЗИД ЗСВ не може да намери приложение, когато не е налице висящо производство пред първата инстанция към момента на влизане на закона в сила /28.07.2022 г./, а делото се намира в горна инстанция, в който случай се прилагат правилата на § 52 от закона, както и че правилата на §50 и §52 от закона, когато вече са приложени веднъж, не е допустимо да бъдат приложени отново. Изложени са мотиви, че правилата за подсъдността на делата след закриване на СНС се прилагат към момента на влизане на закона в сила, че разпоредителното заседание пред СНС е било проведено и приключило към 28.07.2022г., както и производството пред въззивната инстанция, че към тази дата делото е било висящо пред СНС.

Цитираните норми на закона са със следното съдържание:

§ 49. Първоинстанционните наказателни дела пред Специализирания наказателен съд, по които до влизането в сила на този закон не е проведено разпоредително заседание, се изпращат по подсъдност на съответните съдилища в 7-дневен срок от влизането в сила на този закон.

§ 50. (1) С влизането в сила на този закон първоинстанционните наказателни дела пред Специализирания наказателен съд, по които е проведено разпоредително заседание, стават подсъдни на Софийския градски съд и разглеждането им продължава от съдебния състав, провел заседанието.

(2) Съдиите от съдебните състави, които не са преназначени в Софийския градски съд, се командироваат за участие в разглеждането на делата до приключването на производствата по тях.

(3) Съдиите от съдебния състав, разгледали първоинстанционните наказателни дела, по които е постановена присъда, когато не са преназначени в Софийския градски съд,

се командироваат за обявяване на мотивите към присъдата.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 чл. 227, ал. 1 не се прилага.

§ 52. (1) Неприклучилите до влизането в сила на този закон производства пред Апелативния специализиран наказателен съд, по които е проведено разпоредително заседание, стават подсъдни на Софийския апелативен съд и разглеждането им продължава от съдебния състав, провел заседанието.

(2) Съдиите от съдебните състави, които не са преназначени в Софийския апелативен съд, се командироваат за участие в разглеждането на делата до приключване на производствата по тях. В тези случаи чл. 227, ал. 1 не се прилага.

Мотивите, изложени от съдията в акта, чрез който се твърди да е извършено нарушението не са обсъдени, Съответно не е посочено и обсъдено движението и местонахождението на делото към датата на закриване на СНС и АСНС, което е станало основание за издаване на акта на съдията.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в законния срок от адресат на акта. Разгледана по същество е основателна.

Оспорения акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт, с оглед правилото на чл. 328 от ЗСВ. Съгласно чл. 168 от АПК, съдът следва да провери акта не само въз основа на посочените в жалбата основания, а на всички посочени в чл. 146 от АПК основания.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на неговите правомощия, предоставени по силата на закона. Административният ръководител може да обърне внимание на магистрат за нарушение по образуването и движението на делата или по организацията на работата му. Това негово правомощие е следствие отговорността му по ръководство дейността на съответната структура, визирано в чл. 86, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 88 от ЗСВ, поради което съдът намира, че не е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа необходимите реквизити.

Дадена е възможност на магистрата да направи възражения и да представи доказателства.

От формална страна издателят сочи проявлението на конкретни факти, на които се дава и определена правна обосновка, но съдът намира, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не са обсъдени в пълнота фактите от значение за правилно решаване на делото, а именно фактите за мотивите, с които съдебният състав е изпратил делото на другия съдия-докладчик и за съответствието им с реалното движение и местонахождение на делото. Касае се за подробни мотиви за фактите относно движението и местонахождението на делото и за това как следва да се тълкува приложимия закон, относно делата, които след закриване на СНС и АСНС се разглеждат от други съдилища. Касае се за правораздавателен акт, с който съдебният състав е изразил по същество мнение, че не е имало основание за даване на нов номер и разпределяне на делото след закриване на СНС и АСНС, тъй като делото към момента на влизане на закона в сила е било в АСНС, по същото е било проведено разпоредително заседание и след влизане на закона в сила е станало подсъдно на СГС, съответно е следвало да продължи разглеждането му от съдията Х., на когото е било вече разпределено при спазване на правилата за случайно разпределение на делата и който вече е провел разпоредително заседание. Тези мотиви са изложени в съдебния

акт, с който делото е изпратено пред съдия Х. и са част от съществените факти по делото, съответно се дължи обсъждането им за да се прецени, дали е извършено нарушение при движението на делото и дали са налице основания за санкциониране на магистрата. Същите са повторени в обясненията на магистрата пред Председателя на СГС и са обсъдени крайно лаконично в заповедта. Сочи се, че дори съдията да е приела, че не следва да гледа делото е следвало да прекрати делото пред себе си, да си направи отвод, съгласно чл. 29, ал. 2 от НПК и да го изпрати на председателя или заместник-председателя за да определят нов докладчик.

Настоящият състав намира, че тези доводи не са достатъчни за да се приеме, че обжалваната заповед е мотивирана надлежно. Доводите за необходимостта от изпращане на делото на 16-ти състав са изложени в правораздавателен акт, който подлежи на проверка заедно с проверка на правилността на присъдата по делото, когато и ако един ден бъде проверена по реда на инстанционния контрол. Определението на АС-София не е акт, който проверява по същество конкретния съдебен акт на съдията. Касае се определение, с което е проверено разпореждане на СНС за връщане на жалбата на адвокат като недопустима. В този свой акт съдебният състав е изразил своето мнение и по същество, но то не е обвързващо, доколкото съдебният състав в случая няма правомощие за произнасяне по същество по въпроса. С такова правомощие разполагат единствено въззивната и касационната инстанция, които разглеждат делото по същество по жалба или протест срещу постановената присъда, в които производства се произнасят и по въпроса допуснати ли са съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото, включително и при определяне на съдебния състав.

Правомощието на административния ръководител на орган на съдебната власт да издава заповеди по чл. 327 от ЗСВ спрямо магистрати по повод извършено виновно нарушение по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, притежава юридическите характеристики на реализиране на дисциплинарна отговорност. То не включва правомощия за санкциониране на магистрат по повод конкретно произнасяне по делата, които разглеждат, касаещо правораздавателната дейност. Съдиите са правораздавателни органи със статут на независимост при произнасяне по делата, които разглеждат. Т.е. при произнасяне по реда на чл. 327 от ЗСВ административните ръководители не могат да засягат правомощията на магистратите да правораздават въз основа на закона и вътрешното си убеждение.

Според настоящия състав, нарушенията по образуването и движението на делата или по организацията на работата могат да попаднат под дефиницията на чл. 307, ал. 3 за дисциплинарно нарушение, а именно - виновно неизпълнение на служебните задължения на съдия, прокурор и следовател, както и могат да бъдат подведени под разпоредбата на чл. 307, ал. 4, т. 3 от ЗСВ - неизпълнение на други служебни задължения. Категорично не се съгласява обаче със записаното в акта, че описаното деяние представлява действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт по чл. 307, ал. 1, т. 4 от ЗСВ. Преди всичко за да се впише такова заключение в един акт, то следва да се мотивира, а в случая няма изложени никакви мотиви, в какво конкретно се изразява накърняването на съдебната власт. В случая такива факти не са изложени, а цитираните части на определението на АС-София, не може да се приеме за основания за такъв извод по изложените вече от съда мотиви. Съставът се е произнесъл по допустимостта на жалбата на адвокат срещу разглеждане на делото от съдия Х. и е изразил становище по същество, което е извън предмета на

произнасянето му. Единствено съставите, които биха гледали делото по същество по жалба или протест срещу евентуална присъда не само могат, но са и длъжни да се произнесат по въпроса допуснато ли е нарушение при гледане на делото, дали е съществено и дали е основание за отмяна на присъдата.

Процедурата за реализиране на дисциплинарна отговорност за установено нарушение на служебни задължения по чл. 307 от ЗСВ е строго регламентирана с разпоредбите на чл. 308 - 328 от ЗСВ. С нормата на чл. 327 от ЗСВ законодателят е дал възможност в случаите, когато нарушението на служебните задължения предвид неговата тежест, обстоятелствата при които е извършено, поведението на нарушителя и настъпилите (евентуално) вредни последици, не е значително, да не се ангажира дисциплинарната отговорност на магистрата, а със заповед на административния ръководител да му се обърне внимание. ЗСВ не разписва нарочна процедура по отношение на акта, с който на основание чл. 327 от с.з. се обръща внимание на магистрат за допуснати от него нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата му, както се урежда по отношение на производството по налагане на дисциплинарни наказания, поради което следва да намерят приложение основните процедурни правила на административното производство, които гарантират изясняване на обстоятелствата относно вината и деянието, както и правото на защита на съдията, който е привлечен да отговаря за извършване на съответното нарушение. В случая производството е протекло в сроковете по чл. 310 от ЗСВ. Председателят на СГС е сезиран за случая на 24.01.2024г., а обжалваната заповед е постановена на 25.04.2024г.

В хода на административното производство не са събрани доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна. Не са събрани и обсъдени единствено доказателства за движение и местонахождение на делото към момента на закриване на СНС и АСНС, които най-вероятни са приети за несъществени от председателя на СГС. На база на установените факти са изведени неправилни изводи относно основанията за издаване на акт по чл. 327 от ЗСВ.

От съдържанието на разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ се налага изводът, че обръщането на внимание може да бъде осъществено от административния ръководител за допуснати нарушения, свързани с образуването и движението на делото или по организацията на работата на магистрата.

В случая се твърди, че е извършено нарушение при движение на наказателно дело – неправомерно разпределение на делото от съдията към друг съдия, в нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ, т. 3 от Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в районните, окръжните, административните и специализираните съдилища и т. 1 от Раздел I от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и заместване на съдии в Наказателно отделение на Софийски градски съд.

Чл. 9, ал. 1 от ЗСВ предвижда, че разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор чрез равномерно електронно разпределение съобразно поредността на постъпването им при спазване изискванията на чл. 360Б. Т. 3 от Единната методика оправомощава административните ръководители на органите на съдебната власт да извършват компютърното разпределение на делата, както и да възлагат тази дейност със заповед на председателите на отделенията или на други съдии. т. 1 от Раздел I от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и заместване на съдии в

Наказателно отделение на Софийски градски съд гласи, че разпределението на делата в Наказателното отделение на СГС се извършва на принципа на случайния подбор от заместник-председателя и ръководител на НО в деня на постъпването им или най-късно на следващия работен ден, а при отсъствие - от определен със заповед административен ръководител или съдия. В определени случаи по дежурство – от най-старшия съдия в съответния ден.

В случая се касае за НОХД, което се разпределя от председателя на съд или съгласно заповед РД-08-5706/19.09.2019г. - от зам. Председателя на СГС.

Правилата за преразпределение на делата са уредени раздел IV на вътрешните правила на съда и включват случаи на отвод, продължително отсъствие на съдия, преместване в друго отделение, командироване в друг съд, прекратяване на командироването, напускане.

Прилагането на мярката по чл. 327 от ЗСВ е обусловено от констатирането на виновно неизпълнение на служебните задължения на магистрата по разглеждането и решаването на делата или организацията на работата му. В случая не е установено подобно деяние. В протоколното определение на съдията, с което е изпратил делото на 16-ти състав са изложени мотиви, които демонстрират виждането ѝ, че по делото има определен съдия-докладчик на случаен принцип, още с първоначалното му разпределение, който не се е отвел от разглеждането му и пред когото производството е висящо. Съответно, става ясно разбирането на съдията, че за да се гарантира разглеждане на делото от избрания вече съдия-докладчик и съдебен състав, съответно принципа на случайно разпределение на делата, делото следва да му се изпрати без да е необходимо ново преразпределение. Към момента не е установено, че това становище на съдията е в нарушение на закона, което може да се установи единствено при въззивна и касационна проверка на крайния акт по делото. Дори и да е неправилно, това становище е част от правораздавателен акт, а не действия по движение на делото. В случая, само за себе си, то не е довело до никакви последици. Делата не се предават от един съдия на друг, а минават през секретари и деловодство. Всеки един от тези служители, при наличие на изрични правила за организация на движението на делата в съда е следвало да докладва на председателя или на заместник-председателя на съда, които са могли да предприемат съответни действия. Съдия Х. също е имал възможност да върне делото на председателя, ако е считал, че не е следва да го гледа. В случая е очевидно, че и двамата съдии са считали, че принципът на случайно разпределение на делата и цитираните в определението, с което е изпратено делото, норми на закона изискват конкретното дело да се разгледа от съдията на когото е разпределено първоначално – съдия Х..

С действията си съдия К.-Б. не е извършила акт по незаконосъобразно разпределение на делото, а е разпоредила да се изпрати на съдията, на когото е смятала, че е надлежно разпределено. Действията ѝ не са насочени към виновно нарушение на правилата за разпределение на делата в съда, а отразяват виждането ѝ, че при наличие на извършено случайно разпределение и липса на законови или вътрешно-ведомствени основания за преразпределението на делото, извършеното второ разпределение не я обвързва и не е основание да приеме делото, а следва да го изпрати на съдията, на когото то вече е разпределено. Деянието, нито от обективна, нито от субективна страна може да се приеме за нарушение. Доказателствата сочат, че съдията е действал при упражняване на своята съдийска самостоятелност да тълкува и прилага нормите на закона и вътрешните правила в СГС, за да осигури

законосъобразното разглеждане на делото. Дори и тълкуването ѝ да е неправилно, това не е нарушение, за което подлежи на дисциплинарни наказания или мерки по чл. 327 ЗСВ, още повече, че се касае за акт на съдебен състав по делото – съдия и съдебни заседатели.

Несъстоятелни са изводите в заповедта, че за да изпрати делото съдията е следвало да се отведе. Основанията за самоотвод са изрично изброени в чл. 29 от НПК и съдията очевидно не е смятала, че има основание да постанови такъв. Преценката, дали да се отведе се прави от съдебния състав, съгласно чл. 31 от НПК и не подлежи на контрол или оценка от ръководителите на съда, а само при проверка на крайния акт по реда на въззивното и касационното производство.

По изложените по горе съображения, настоящият състав приема, че оспорената заповед, освен при допуснати процесуални нарушения относно описание и анализ на съществените факти, съответно изкисванията за мотивиране, не съответства и на материалния закон.

Съдът намира, че в случая е налице и противоречие на обжалвания акт с целта на закона. Целта на разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ е при констатиране на леки нарушения при образуване и движение на делата да се вземат мерки от съответния ръководител магистратът да не допуска такива в бъдеще. В случая не е налице такова нарушение, а правораздавателен акт, постановен в пределите на съдийската независимост да се тълкува и прилага закона, съгласно вътрешното убеждение на съдиите. Ръководителите на съда нямат правомощие да указват на магистратите как да тълкуват закона във връзка с разглеждане на делото и дали следва да се отвеждат от едно производство или не. В случая съдията е приела, че не следва да разглежда делото, тъй като има друг състав на който то е разпределено на случаен принцип и пред който е висящо, както и че няма основание да прави самоотвод заради това, че е разпределено втори път. Видно от разпоредбата на чл. 29 от НПК, такова основание за отвод липсва, а съдията няма задължение да си измисля основания за отвод, ако счита, че не са налице такива.

Поради което жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореният акт - отменен.

Разноски по делото не се претендират.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

Отменя по жалба на Х. К. Х.- Б., сл. адрес: [населено място], [улица], каб. 47, **Заповед № РД-08-3322/25.04.2024г.** на Председателя на СГС, с която на основание чл. 327 ЗСВ и чл. 86, ал. 1, вр. чл. 88 от ЗСВ, ѝ е обърнато внимание за извършено нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ, т. 3 от Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в районните, окръжните, административните и специализираните съдилища и т. 1 от Раздел I от Вътрешните правила за случайно разпределение на делата и заместване на съдии в Наказателно отделение на Софийски градски съд, свързано с произнасянето ѝ с протоколно определение от 27.09.2023г. по НОХД 3038/2022г. на СГС, НО, 31 състав.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: